

32001L0081

L 309/22

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

27.11.2001

**DIRECTIVA 2001/81/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 23 octombrie 2001
privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (3),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (4), având în vedere proiectul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 2 august 2001,

întrucât:

(1) Abordarea globală și strategia celui de-al cincilea Program de acțiune pentru mediu au fost aprobate prin Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în Consiliu din 1 februarie 1993 privind un program comunitar de politică și acțiune în domeniul mediului și al dezvoltării durabile (5), iar această strategie stabilește drept obiectiv ca încărcările și nivelurile critice de acidifiere pe teritoriul Comunității să nu fie depășite. Programul prevede ca toți indivizii să fie protejați eficient împotriva riscurilor pentru sănătate provocate de poluarea aerului și ca nivelurile permise de poluare să țină seama de protecția mediului. De asemenea, programul prevede ca valorile orientative stabilite de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS) să devină obligatorii la nivel comunitar.

(2) Statele membre au semnat Protocolul de la Göteborg din 1 decembrie 1999 la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE/ONU) privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi pentru a reduce acidifierea, eutrofizarea și ozonul de la nivelul solului.

(3) Decizia nr. 2179/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 1998 privind revizuirea programului comunitar „Către o dezvoltare durabilă”, de politică și de acțiune în ceea ce privește mediul și dezvoltarea durabilă (6) a precizat că trebuie acordată o atenție specială elaborării și punerii în aplicare a unei strategii cu scopul de a asigura nedepășirea încărcărilor critice în raport cu expunerea la poluanți atmosferici cu efect de acidifiere, eutrofizare și fotochimici.

(4) Prin Directiva 92/72/CEE a Consiliului din 21 septembrie 1992 privind poluarea aerului cu ozon (7) se solicită Comisiei să prezinte Consiliului un raport cu privire la evaluarea poluării fotochimice pe teritoriul Comunității, însoțit de orice propuneri pe care Comisia le consideră adecvate privind controlul poluării aerului cu ozon de la nivelul solului și, după caz, privind reducerea emisiilor de precursori ai ozonului.

(5) Regiuni importante din cadrul Comunității sunt expuse la depuneri de substanțe acidifiante și eutrofizante la niveluri care au efecte nocive asupra mediului. Valorile orientative stabilite de către OMS pentru protecția sănătății omului și a vegetației împotriva poluării fotochimice sunt depășite în mod substanțial în toate statele membre.

(6) Depășirea încărcărilor critice trebuie, prin urmare, eliminată treptat, iar nivelurile recomandate trebuie respectate.

(7) În prezent, nu este posibilă din punct de vedere tehnic atingerea obiectivelor pe termen lung de a elimina efectele nocive ale acidifierii și de a reduce la valorile orientative stabilite de către OMS expunerea omului și a mediului la ozonul de la nivelul solului. Prin urmare, este necesar să se instituie obiective intermediare de mediu privind acidifierea și poluarea cu ozon la nivelul solului, pe care să se bazeze măsurile necesare pentru reducerea acestui tip de poluare.

(8) Este necesar ca obiectivele intermediare de mediu și măsurile luate pentru atingerea lor să aibă în vedere posibilitatea realizării din punct de vedere tehnic, precum și costurile și beneficiile aferente. Aceste măsuri trebuie să garanteze că orice acțiune întreprinsă este rentabilă pentru Comunitate în ansamblul ei și trebuie să ia în considerare nevoia de a evita costurile excesive pentru fiecare stat membru.

(1) JO C 56 E, 29.2.2000, p. 34.

(2) JO C 51, 23.2.2000, p. 11.

(3) JO C 317, 6.11.2000, p. 35.

(4) Avizul Parlamentului European din 15 martie 2000 (JO C 377, 28.12.2000, p. 159), Poziția comună a Consiliului din 7 noiembrie 2000 (JO C 375, 28.12.2000, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 14 martie 2001 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 20 septembrie 2001 și Decizia Consiliului din 27 septembrie 2001.

(5) JO C 138, 17.5.1993, p. 1.

(6) JO L 275, 10.10.1998, p. 1.

(7) JO L 297, 13.10.1992, p. 1.

- (9) Poluarea transfrontalieră contribuie la acidifiere, la eutrofizarea solului și la formarea ozonului de la nivelul solului, iar pentru reducerea acestora este necesară intervenția comunitară coordonată.
- (10) Reducerea emisiilor de poluanți care cauzează acidifiere și expunere la ozonul de la nivelul solului va reduce, de asemenea, eutrofizarea solului.
- (11) O serie de plafoane naționale pentru fiecare stat membru privind emisiile de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac este o metodă rentabilă de atingere a obiectivelor intermediare de mediu. Aceste plafoane de emisie permit Comunității și statelor membre flexibilitate în modul de conformare la acestea.
- (12) Este necesar ca statele membre să fie răspunzătoare de punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma plafoanelor naționale privind emisia. Se impune evaluarea progresului în ceea ce privește conformarea la plafoanele de emisie. Prin urmare, trebuie elaborate și raportate Comisiei programe naționale de reducere a emisiilor, care să cuprindă informații privind măsurile adoptate sau preconizate pentru conformarea la plafoanele de emisie.
- (13) În conformitate cu principiul subsidiarității instituit prin articolul 5 din tratat și având în vedere, în special, principiul precauției, obiectivul prezentei directive, și anume limitarea emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere și eutrofizare și de precursori ai ozonului, nu poate fi atins suficient de către statele membre din cauza naturii transfrontaliere a poluării și, prin urmare, poate fi îndeplinit mai bine de către Comunitate; în conformitate cu principiul proporționalității, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui scop.
- (14) Este necesar să se realizeze o examinare oportună a progresului înregistrat de statele membre în sensul plafoanelor de emisie, precum și a măsurii în care punerea în aplicare a plafoanelor respective poate să ducă la atingerea obiectivelor intermediare de mediu, pe ansamblul Comunității. O astfel de examinare trebuie să aibă în vedere și progresul științific și tehnic, evoluția legislației comunitare și reducerea emisiilor în afara Comunității, acordându-se o atenție specială progresului înregistrat *inter alia* de către statele candidate la aderare. În cadrul acestei examinări, Comisia trebuie să întreprindă o analiză suplimentară asupra costurilor și beneficiilor acestor plafoane de emisie, inclusiv a rentabilității lor, a costurilor marginale și a beneficiilor, a impactului socio-economic, precum și a oricărui impact asupra concurenței. Examinarea trebuie să aibă în vedere și limitele obiectivului prezentei directive.
- (15) În acest scop, este necesară pregătirea un raport de către Comisie pentru Parlamentul European și pentru Consiliu și, după caz, propunerea unor modificări corespunzătoare la prezenta directivă având în vedere efectele oricărui articol relevant din legislația comunitară prin care se instituie *inter alia* limitele de emisie și standardele de produs pentru sursele relevante de emisii, precum și reglementările internaționale privind emisiile de la nave și aeronave.
- (16) Transportul maritim are o contribuție considerabilă la emisiile de dioxid de sulf și de oxizi de azot, precum și la concentrațiile și depunerile de poluanți atmosferici pe teritoriul Comunității. De aceea, astfel de emisii trebuie reduse. Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului în sulf al anumitor combustibili lichizi și de modificare a Directivei 93/12/CEE ⁽¹⁾ solicită Comisiei să analizeze care sunt măsurile care ar putea fi luate pentru a reduce contribuția la acidifiere pe care o are arderea combustibililor maritimi, alții decât cei menționați la articolul 2 alineatul (3) din respectiva directivă.
- (17) Este necesar ca statele membre să caute să ratifice, în cel mai scurt timp posibil, anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL).
- (18) Datorită caracterului transfrontalier al acidifierii și al poluării cu ozon, este necesar să se continue examinarea de către Comisie a nevoii de a elabora măsuri comunitare armonizate, fără a aduce atingere articolului 18 din Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽²⁾ pentru a evita denaturarea concurenței și ținând seama de echilibrul dintre beneficiile și costurile pe care le implică măsurile.
- (19) Este necesar ca dispozițiile prezentei directive să se aplice fără a duce atingere legislației comunitare care reglementează emisiile acestor poluanți din anumite surse și nici dispozițiilor Directivei 96/61/CE a Consiliului cu privire la valorile limită de emisie și utilizarea celor mai bune tehnici disponibile.
- (20) Inventarele emisiilor sunt necesare pentru a monitoriza progresul în sensul respectării plafoanelor de emisie și trebuie calculate în conformitate cu metodologia convenită la nivel internațional și raportate cu regularitate Comisiei și Agenției Europene de Mediu (AEM).
- (21) Este necesar ca statele membre să stabilească norme referitoare la sancțiuni aplicabile în cazurile în care sunt încălcate dispozițiile prezentei directive și să se asigure că acestea sunt respectate. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(1) JO L 121, 11.5.1999, p. 13.

(2) JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

- (22) Este necesar ca măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (23) Este necesară cooperarea la internațional între Comisie și statele membre în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectiv

Scopul prezentei directive este de a limita emisiile de poluanți cu efect de acidifiere și eutrofizare și de precursori ai ozonului pentru a îmbunătăți pe teritoriul Comunității protecția mediului și a sănătății omului împotriva riscurilor de efecte nocive produse de acidifiere, eutrofizarea solului și ozonul de la nivelul solului și de avansa în sensul obiectivelor pe termen lung de nedepășire a nivelurilor și încărcărilor critice și de protejare eficientă a tuturor indivizilor împotriva riscurilor cunoscute pentru sănătate provocate de poluarea aerului prin stabilirea de plafoane naționale de emisie, luându-se ca referință anii 2010 și 2020, și prin revizuirii succesive, după cum s-a arătat la articolele 4 și 10.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă reglementează emisiile de pe teritoriul statelor membre și din zonele lor exclusive economice provenind din toate sursele de poluanți prevăzute la articolul 4, emisii care rezultă ca urmare a activităților umane.

Directiva nu reglementează următoarele:

- (a) emisii din traficul maritim internațional;
- (b) emisiile de la aeronave în afara ciclului de aterizare/decolare;
- (c) pentru Spania, emisiile din Insulele Canare;
- (d) pentru Franța, emisiile din departamentele de peste mări;
- (e) pentru Portugalia, emisiile din Insulele Madeira și Azore.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „AOT 40” înseamnă suma diferenței dintre concentrațiile pe oră ale ozonului de la nivelul solului mai mari de $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) și $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ în timpul orelor de zi, acumulate din mai până în iulie în fiecare an;

- (b) „AOT 60” înseamnă suma diferenței dintre concentrațiile pe oră ale ozonului de la nivelul solului mai mari de $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) și $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, acumulate de-a lungul unui an;
- (c) „încărcare critică” înseamnă o estimare cantitativă a unei expuneri la unul sau mai mulți poluanți, expunerea la o cantitate mai mică decât aceasta neproducând efecte nocive semnificative asupra unor elemente sensibile specifice din mediu, conform cunoștințelor actuale;
- (d) „nivel critic” înseamnă concentrația de poluanți din atmosferă peste care, cunoștințelor actuale, se pot produce efecte nocive directe asupra receptorilor, precum ființe umane, plante, ecosisteme sau materiale;
- (e) „emisie” înseamnă eliberarea în atmosferă a unei substanțe dintr-o sursă punctuală sau difuză;
- (f) „celulă de rețea” înseamnă un pătrat de $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$, aceasta fiind rezoluția utilizată pentru reprezentarea pe hartă a încărcărilor critice la scară europeană, precum și pentru monitorizarea emisiilor și a depunerilor de poluanți atmosferici conform Programului de cooperare pentru monitorizarea și evaluarea transportului pe distanțe lungi a poluanților atmosferici în Europa (EMEP);
- (g) „ciclul de aterizare/decolare” înseamnă un ciclu reprezentat de următoarele intervale în fiecare mod de funcționare: coborâre 4,0 minute; rulare la sol 26,0 minute; decolare 0,7 minute; ascensiune 2,2 minute;
- (h) „plafon național de emisie” înseamnă cantitatea maximă dintr-o substanță, exprimată în kilotone, care poate fi emisă dintr-un stat membru în decursul unui an calendaristic;
- (i) „oxizi de azot” și „NO_x” înseamnă monoxidul de azot și dioxidul de azot, exprimați ca dioxid de azot;
- (j) „ozon de la nivelul solului” înseamnă ozonul prezent în stratul inferior al troposferei;
- (k) „compuși organici volatili” sau „COV” înseamnă toți compușii organici rezultați din activități umane, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacții cu oxizii de azot în prezența luminii solare.

Articolul 4

Plafoane naționale de emisie

- (1) Până în 2010, statele membre își limitează emisiile naționale anuale de poluanți dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili (COV) și amoniac (NH₃) la cantități care să nu depășească plafoanele de emisie prevăzute în anexa I, luând în considerare modificările realizate prin măsuri comunitare adoptate ca urmare a rapoartelor prevăzute la articolul 9.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) Statele membre garantează că plafoanele de emisie prevăzute în anexa I nu sunt depășite în nici un an începând cu 2010.

Articolul 5

Obiective intermediare de mediu

Scopul plafoanelor naționale de emisie din anexa I este de a îndeplini în linii mari următoarele obiective intermediare de mediu, pe ansamblul Comunității, până în 2010:

(a) *Acidifierea*

Zonele unde încărcările critice sunt depășite sunt reduse cu cel puțin 50 % (în fiecare celulă de rețea) față de situația din 1990.

(b) *Expunerea la ozonul de la nivelul solului cu efecte asupra sănătății*

Încărcarea de ozon de la nivelul solului care depășește nivelul critic pentru sănătatea umană (AOT60 = 0) se reduce cu două treimi în toate celulele de rețea față de situația din 1990. De asemenea, încărcarea de ozon de la nivelul solului nu depășește o limită absolută de 2,9 ppm.h în oricare dintre celulele rețelei.

(c) *Expunerea la ozonul de la nivelul solului cu efecte asupra vegetației*

Încărcarea de ozon de la nivelul solului care depășește nivelul critic pentru recolte și vegetație semi-naturală (AOT40 = 3 ppm.h) se reduce cu o treime în toate celulele rețelei față de situația din 1990. De asemenea, încărcarea de ozon de la nivelul solului nu depășește o limită absolută de 10 ppm.h, exprimată ca o depășire a nivelului critic de 3 ppm.h în oricare dintre celulele rețelei.

Articolul 6

Programe naționale

(1) Până la 1 octombrie 2002, statele membre elaborează programe pentru reducerea progresivă a emisiilor naționale de poluanți menționați la articolul 4, cu scopul de a respecta cel puțin plafoanele naționale de emisie stabilite în anexa I, până în 2010.

(2) Programele naționale cuprind informații privind politicile și măsurile adoptate și preconizate precum și privind estimările cuantificate ale efectului acestor politici și măsuri asupra emisiilor de poluanți în 2010. Trebuie indicate modificările considerabile anticipate din distribuția geografică a emisiilor naționale.

(3) Statele membre actualizează și revizuiesc, dacă este necesar, programele naționale până la 1 octombrie 2006.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului și a organizațiilor corespunzătoare, cum ar fi organizațiile pentru mediu, programele elaborate în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3). Informațiile puse la dispoziția publicului și a organizațiilor în temeiul acestui alineat trebuie să fie clare, inteligibile și ușor accesibile.

Articolul 7

Inventare și estimări ale emisiilor

(1) Statele membre pregătesc și actualizează anual inventarele emisiilor naționale și estimările emisiilor pentru 2010 pentru poluanții menționați la articolul 4.

(2) Statele membre își realizează inventarele emisiilor și estimările acestora cu ajutorul metodologiilor prevăzute în anexa III.

(3) Comisia, sprijinită de Agenția Europeană de Mediu și în cooperare cu statele membre, pe baza informațiilor oferite de către acestea, stabilește inventarele și estimările poluanților menționați la articolul 4. Inventarele și estimările sunt puse la dispoziția publicului.

(4) Orice actualizare a metodologiilor care urmează să fie utilizate în conformitate cu anexa III se realizează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 8

Rapoarte elaborate de către statele membre

(1) În fiecare an, până la 31 decembrie, statele membre înaintează un raport Comisiei și Agenției Europene de Mediu privind inventarele emisiilor naționale și estimările de emisii pentru 2010, realizate în conformitate cu articolul 7. Statele membre înaintează un raport privind inventarele finale ale emisiilor pentru penultimul an și asupra inventarelor provizorii ale emisiilor pentru anul anterior. Estimările emisiilor cuprind informații care să permită o apreciere cantitativă a principalelor premise socio-economice utilizate la elaborarea acestor estimări.

(2) Până la 31 decembrie 2002, statele membre informează Comisia cu privire la programele elaborate în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2).

Până la 31 decembrie 2006, statele membre informează Comisia cu privire la programele actualizate elaborate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).

(3) Comisia înaintează programele naționale primite către celelalte state membre în termen de o lună de la primirea lor.

(4) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2), Comisia instituie prevederi pentru a asigura raportarea consecventă și transparentă a programelor naționale.

Articolul 9

Rapoartele elaborate de către Comisie

(1) În 2004 și 2008, Comisia înaintează rapoarte Parlamentului European și Consiliului privind stadiul punerii în aplicare a plafoanelor naționale de emisie prevăzute în anexa I și al măsurii în care obiectivele intermediare de mediu instituite la articolul 5 ar putea fi atinse până în 2010, precum și privind măsura în care obiectivele pe termen lung instituite la articolul 1 ar putea fi atinse până în 2020. Rapoartele cuprind o evaluare economică, inclusiv a rentabilității, a beneficiilor, o evaluare a costurilor marginale și a beneficiilor precum și a impactului socio-economic al implementării plafoanelor naționale de emisie asupra anumitor state membre și asupra anumitor sectoare. De asemenea, rapoartele includ o revizuire a limitărilor domeniului de aplicare al prezentei directive, așa cum sunt definite la articolul 2, și o evaluare a măsurii în care ar putea fi necesare reduceri ulterioare ale emisiilor pentru a atinge obiectivele intermediare de mediu prevăzute de articolul 5. Rapoartele iau în considerare rapoartele elaborate de către statele membre în temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2), precum și, *inter alia*:

- (a) orice nou act legislativ comunitar care este adoptat și stabilește limite de emisie și standarde de produs pentru sursele relevante de emisii;
- (b) evoluția celor mai bune tehnici disponibile în cadrul schimbului de informații în temeiul articolului 16 din Directiva 96/61/CE;
- (c) obiectivele de reducere a emisiilor până în 2008 pentru emisiile de dioxid de sulf și de oxizi de azot de la instalații de ardere de dimensiuni mari, raportate de către statele membre în temeiul Directivei 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în aer de anumiți poluanți provenind de la instalațiile de ardere de dimensiuni mari ⁽¹⁾;
- (d) reducerile de emisii și angajamentele țărilor terțe de a realiza aceste reduceri, acordându-se o atenție specială măsurilor care urmează să fie luate de către statele candidate la aderare și posibilității de a reduce și mai mult emisiile în regiunile din vecinătatea Comunității;
- (e) orice nou act legislativ comunitar și orice regulamente internaționale privind emisiile de la nave și aeronave;
- (f) evoluția transporturilor și orice acțiuni ulterioare pentru a controla emisiile din transporturi;
- (g) evoluțiile din domeniul agriculturii, estimările noilor efective de animale și îmbunătățiri ale metodelor de reducere a emisiilor din sectorul agricol;

- (h) orice schimbări majore de pe piața alimentării cu energie din cadrul unui stat membru și noi previziuni care reflectă acțiunile întreprinse de către statele membre pentru a-și respecta obligațiile internaționale cu privire la modificările climei;
- (i) evaluarea depășirilor prezente și anticipate ale încărcărilor critice și ale valorilor recomandate de OMS pentru ozonul de la nivelul solului;
- (j) posibilitatea de a identifica un obiectiv intermediar propus pentru reducerea eutrofizării solului;
- (k) noi date tehnice și științifice, inclusiv o evaluare a aspectelor incerte privind:
 - (i) inventare naționale ale emisiilor;
 - (ii) datele de referință care urmează a fi prelucrate;
 - (iii) informații cunoscute despre transportul și depunerea transfrontalieră de poluanți;
 - (iv) încărcările și nivelurile critice;
 - (v) modelul utilizat

și o evaluare a gradului de incertitudine rezultat cu privire la plafoanele naționale de emisie impuse pentru a atinge obiectivele intermediare de mediu prevăzute la articolul 5;

- (l) în cazul în care este necesar să se evite costurile excesive pentru orice stat membru;
- (m) o comparație a modelelor de calcul cu observații privind acidifierea, eutrofizarea și ozonul de la nivelul solului în vederea îmbunătățirii acestor modele;
- (n) posibila utilizare, după caz, a instrumentelor economice relevante.

(2) În 2012, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului privind respectarea plafoanelor prevăzute în anexa I și progresul înregistrat în sensul atingerii obiectivelor intermediare de mediu prevăzute la articolul 5, precum și a obiectivelor pe termen lung prevăzute la articolul 1. Acest raport ia în considerare rapoartele realizate de către statele membre în temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2), precum și aspectele menționate la alineatul (1) literele (a) – (n).

Articolul 10

Revizuirea

(1) Rapoartele prevăzute la articolul 9 iau în considerare factorii enumerați la articolul 9 alineatul (1). Având în vedere acești factori, privind progresul în sensul atingerii plafoanelor de emisie până în 2010, progresul tehnic și științific și situația progresului înregistrat în sensul atingerii obiectivelor intermediare ale prezentei directive, precum și a obiectivelor pe termen lung de a nu

⁽¹⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 1.

depăși încărcările și nivelurile critice și orientările OMS pentru calitatea aerului cu privire la ozon, Comisia efectuează o revizuire a prezentei directive la pregătirea fiecărui raport.

(2) În cadrul procesului de revizuire care urmează a se încheia în 2004, se efectuează o evaluare a plafoanelor indicative de emisie pe ansamblul Comunității, așa cum este prevăzut în anexa II. Evaluarea acestor praguri indicative este un factor care trebuie luat în considerare în analiza acțiunilor rentabile ulterioare care ar putea fi întreprinse pentru a reduce emisiile poluanților relevanți, în vederea atingerii obiectivelor intermediare de mediu prevăzute la articolul 5, pe ansamblul Comunității, până în 2010.

(3) Toate revizuirile includ o investigație ulterioară privind costurile și beneficiile estimative ale plafoanelor naționale de emisie, calculate conform celor mai performante modele, utilizând cele mai bune date disponibile pentru a reduce la minim gradul de incertitudine și având de asemenea în vedere progresul înregistrat în procesul de extindere a Uniunii Europene, precum și beneficiile metodologiilor alternative, având în vedere factorii enumerați la articolul 9.

(4) Fără a aduce atingere articolului 18 din Directiva 96/61/CE, pentru a evita denaturarea concurenței și având în vedere echilibrul dintre beneficiile și costurile implicate de o anumită acțiune, Comisia examinează, în continuare, nevoia de a elabora măsuri comunitare armonizate pentru cele mai relevante sectoare economice și produse care contribuie la acidifiere, la eutrofizare și la formarea ozonului de la nivelul solului.

(5) Dacă este cazul, rapoartele menționate la articolul 9 vor fi însoțite de propuneri pentru:

- (a) modificări ale plafoanelor naționale de emisie din anexa I în scopul atingerii obiectivelor intermediare de mediu menționate la articolul 5 și/sau modificări ale acestor obiective intermediare;
- (b) posibilitatea de a reduce și mai mult emisiile în scopul atingerii obiectivelor pe termen lung ale prezentei directive, preferabil până în 2020;
- (c) măsuri care să asigure respectarea acestor plafoane.

Articolul 11

Cooperarea cu țări terțe

Pentru a promova atingerea obiectivului prevăzut la articolul 1, Comisia și statele membre, după caz, fără a aduce atingere articolului 300 din tratat, acționează în vederea cooperării bilaterale și multilaterale cu țări terțe și cu organizații internaționale relevante, cum sunt Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE/ONU), Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), inclusiv prin schimbul de informații

privind cercetarea și dezvoltarea tehnică și științifică precum și în vederea îmbunătățirii bazelor care facilitează reducerea emisiilor.

Articolul 12

Rapoarte privind emisiile de la nave și aeronave

(1) Până la sfârșitul anului 2002, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului asupra măsurii în care emisiile din traficul maritim internațional contribuie la acidifiere, eutrofizare și formarea ozonului de la nivelul solului pe teritoriul Comunității.

(2) Până la sfârșitul anului 2004, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului asupra măsurii în care emisiile de la aeronave în afara ciclului de aterizare/decolare contribuie la acidifiere, eutrofizare și formarea ozonului de la nivelul solului pe teritoriul Comunității.

(3) Fiecare raport precizează un program de acțiuni care pot fi întreprinse la nivel internațional și comunitar, după caz, pentru a reduce emisiile din sectorul vizat, ca bază pentru examinări ulterioare de către Parlamentul European și Consiliu.

Articolul 13

Comitetul

(1) Comisia este sprijinită de comitetul constituit în temeiul articolului 12 din Directiva 96/62/CE, denumit în continuare „comitet”.

(2) În cazurile în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 14

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile care se aplică pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 15

Transpunerea

(1) Până la 27 noiembrie 2002, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele curpind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 17

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 23 octombrie 2001.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

A. NEYTS-UYTTEBROECK

ANEXA I

Plafonele naționale de emisie pentru SO₂, NO_x, COV și NH₃ care trebuie atinse până în 2010 ⁽¹⁾

Țara	SO ₂ Kilotone	NO _x Kilotone	COV Kilotone	NH ₃ Kilotone
Austria	39	103	159	66
Belgia	99	176	139	74
Danemarca	55	127	85	69
Finlanda	110	170	130	31
Franța	375	810	1 050	780
Germania	520	1 051	995	550
Grecia	523	344	261	73
Irlanda	42	65	55	116
Italia	475	990	1 159	419
Luxemburg	4	11	9	7
Țările de Jos	50	260	185	128
Portugalia	160	250	180	90
Spania	746	847	662	353
Suedia	67	148	241	57
Regatul Unit	585	1 167	1 200	297
CE 15	3 850	6 519	6 510	3 110

(1) Aceste plafoane naționale de emisie sunt stabilite pentru a atinge, în sens larg, obiectivele intermediare de mediu prevăzute la articolul 5. Se anticipează că atingerea acestor obiective va genera o reducere a eutrofizării solului, astfel încât zona comunitară unde există depuneri de nutrienți din azot care depășesc încărcările critice va fi redusă cu aproximativ 30 % față de situația din 1990.

ANEXA II

Plafoanele de emisie pentru SO₂, NO_x și COV (în mii de tone)

	SO ₂ Kilotone	NO _x Kilotone	COV Kilotone
CE 15	3 634	5 923	5 581

Aceste plafoane de emisie sunt stabilite pentru atingerea obiectivelor intermediare de mediu prevăzute la articolul 5, pentru Comunitate în ansamblul ei până în 2010.

ANEXA III

Metodologiile pentru inventarele și estimările emisiilor

Statele membre stabilesc inventare și estimări ale emisiilor utilizând metodologiile adoptate prin Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi și au obligația de a folosi îndreptarul comun EMEP/CORINAIR (*) la pregătirea acestor inventare și estimări.

(*) Inventarul emisiilor atmosferice al Agenției Europene de Mediu.